

Posudek

diplomové práce Romany Mizerové: „Podmínky vzniku odpovědnosti za škodu podle obchodního zákoníku“

Předložená práce obsahuje kromě úvodu a závěru celkem 6 kapitol. První 2 kapitoly jsou věnovány obecným otázkám odpovědnosti za škodu a poslední kapitola rozdělím v úpravě odpovědnosti za škodu podle zákoníku obchodního a zákoníku občanského (z hlediska podmínek vzniku odpovědnosti). Těžiště práce je v kap. III, IV, a V. V nich se diplomantka podrobněji zabývá podmínkami odpovědnosti za škodu podle § 373 a násl. ObchZ, otázkami s tím souvisejícími, zvláštními úpravami odchylnými od obecné úpravy odpovědnosti za třetí osobu, společnou odpovědností více osob a spoluodpovědností poškozeného (výraz „spoluodpovědnost“ není teoreticky správný; jde o případy, kdy nemá poškozený právo na náhradu škody, která mu vznikla). Uvedené rozvržení považuji zásadně za vhodné. Odpovídá diplomovému úkolu i tématu práce. Jednotlivé kapitoly, popř. jejich oddíly nejsou však zcela vyvážené. Považuji za příliš obecnou a popisnou kap. IV, zejména pak pokud jde o odpovědnost za třetí osobu. Naproti tomu s ohledem na téma práce se jeví jako podrobná kapt. VI.

Rozsahem posuzovaná práce odpovídá stanoveným požadavkům. Celkově je práce napsána přehledně a až na výjimky srozumitelně. Je však třeba vytknout některé v práci tohoto typu neobvyklé obraty a formulace (např. str. 7 poslední odstavec, dále často užívaný výraz „tím pádem“ na str. 11, 22 a dalších). Formální stránku práce snižují gramatické chyby a neopravené chyby v psaní (např. str. 3, 9, 20, 21), jakož i chybějící nebo špatná interpunkce. Nejednotně a i nesprávně provádí diplomantka odkazy na judikaturu. U některých (např. na str. 21, 23) není uvedeno, kde jsou judikáty publikovány, u jiných (str. 20 je sice odkaz na časopis, ale chybí identifikace judikátu.

Z hlediska věcného lze konstatovat, že se diplomantka zabývala všemi nejdůležitějšími otázkami s tématem souvisejícími. Hloubka jejich zpracování je však různá. Celkově je podaný výklad správný. Kladem je využití judikátů i odborné literatury. Seznam použité literatury je přiměřený tématu. Pozitivně hodnotím také skutečnost, že se diplomantka snaží v řadě případů zaujmout vlastní stanovisko a toto většinou i přiměřeně argumentovat. Jako závažnější připomínky považuji za nutné uvést:

1. Z formulací (str. 8 an.) není jasné jak autorka chápe objektivní odpovědnost.
2. Bližší vysvětlení vyžaduje poslední odstavec na str. 27, zejména čím diplomantka tvrzený rozdíl mezi exkulpací a liberací odůvodňuje.
3. Jako nedostatečně odůvodněné považuji tvrzení (str. 28), že podmínky liberace podle § 374 ObchZ „omezují okolnosti vylučující na okolnosti vyšší moci“.
4. Není zcela přesné, že se dopravce zproští odpovědnosti za škodu na zásilce, jestliže prokáže, že škoda byla způsobena vadným obalem (str. 46).

Celkově hodnotím práci jako průměrnou a způsobilou ústní obhajoby. Tu doporučuji zaměřit na otázky, problémy a nedostatky práce uvedené výše.

Doc. JUDr. Stanislav Plíva, CSc.

vedoucí diplomové práce